

Publicerad 2021-10-01 16:39 av Catherine Brandt

Fritidsbyn som jag kämpar för är mitt viktigaste projekt och förblir det bara en tanke, så låt det bli så.

Ska vi fortsätta?

Jag litar på de män som jag känner, men utanför..

Ingen ny vill bli indragen i det som jag skriver om.

-Då får väl de som du skriver om hjälpa till i detta.

Hm, undrar om jag klarar det.

Jag tänker på dina män, de som är med i texterna..

ja?

Kämpar de där ute med samma som dig, samtidigt?

Jag vet inte, men det är, förutsättning för projektet.

Så du menar att alla snart kommer mötas i mitten?

Kanske.

Som när man gräver en tunnel, och sen går allt ihop.

Catherine..?

Ja?

Är du arg?

Nej, inte på Er, verkligen inte.

Får jag komma till Landet?

Absolut, tanken är till Er och de-stora, männen som Är.

Ska vi fortsätta?

(Det här är drama/dialog utan namn ovanpå texterna.)

Ingen ska känna sig träffad i min filmidé.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten